

Nr 301

Av herr **Franzén**, *angående utbyggnad av hamnarna på Gotland.*

I tionde huvudtiteln av årets statsverksproposition föreslås under punkt 84, att till Bidrag till handelshamnar och farleder för budgetåret 1958/59 anvisas ett reservationsanslag av 1 000 000 kronor.

De av 1957 års riksdag godkända riktlinjerna för bidragsgivningen innebär enligt statsverkspropositionen, att ekonomiskt stöd åt hamnbyggnadsföretag endast bör komma i fråga, när hamnverksamheten icke kan förväntas bli ekonomiskt självbärande men anläggningen är motiverad t. ex. från lokaliserings- eller beredskapssynpunkter eller med hänsyn till hamnens upplandsfunktioner.

Samtliga dessa i statsverkspropositionen angivna förutsättningar för ekonomiskt stöd åt hamnbyggnadsföretag är till finnandes för bl. a. Visbys, Kappellshamns och Klintehamns vidkommande. Båttrafiken måste alltjämt i en överskådlig framtid väntas ha dominerande betydelse för förbindelserna mellan Gotland och fastlandet. Det är därför angeläget att det finns tillfredsställande hamnar på Gotland. För närvarande lämnar förhållandena i detta avseende åtskilligt övrigt att önska.

Den största betydelsen måste helt naturligt tillmätas Visby hamn. En lokal kommitté håller på med prövning av frågan hur en erforderlig ombyggnad av Visby hamn skall kunna genomföras. Samtidigt överväges behovet av en eller två nya båtar för gotlandstrafiken samt kostnaden härför. Detta kommer att kräva en betydande utbyggnad av Visby hamn, och ett sådant program kan inte fullföljas förrän efter åtskilliga år. Utbyggnaden av en tillfredsställande hamn måste också bli relativt kostsam. Hamnförhållandena vid Visby är särskilt svårbemästrade. Det händer inte sällan att båtar i den reguljära trafiken vid hårt väder inte kan angöra Visby hamn. Man får då i stället angöra Kappellshamn på norra Gotland.

Med hänsyn härtill är det angeläget att hamnen i Kappellshamn förbättras. Båtar av den typ som användes i den reguljära trafiken kan för närvarande inte gå in till kajen utan måste ankra ca 500 meter utanför, och passagerarna måste via småbåtar befordras i land. Hamnen i Kappellshamn bör byggas ut, så att båtarna kan gå in till kajen.

Ytterligare en hamn som behöver utbyggas är den i Klintehamn, som bör tillmätas stor betydelse för förbindelserna mellan södra Gotland och fastlandet. Om broförbindelse i en relativt snar framtid ordnas mellan Öland och

fastlandet, blir Klintehamn den lämpliga utgångspunkten för kommunikation med södra delen av fastlandet.

Även i övrigt måste det anses önskvärt att hamnförhållandena på Gotland förbättras. Det kan i åtskilliga fall bli fråga om byggnadsföretag, som av lokaliseringspolitiska skäl liksom från beredskaps- och sysselsättningssynpunkter måste bedömas som synnerligen angelägna, och det bör därför vara motiverat att statligt stöd utgår i sådana fall.

Frågan om hur Gotlands hamnförhållanden skall kunna förbättras och i vilken mån staten härvid bör medverka synes böra särskilt prövas.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan rörande utbyggnad av hamnarna på Gotland samt i vad mån och på vad sätt staten härvid bör medverka.

Stockholm den 26 januari 1958

Nils Franzén